

Förordning om ändring i utlänningsförordningen (1989:547);

SFS 2002:872

Utkom från trycket
den 6 december 2002

utfärdad den 28 november 2002.

Regeringen föreskriver att 2 kap. 4 § utlänningsförordningen (1989:547)¹ skall ha följande lydelse.

2 kap.

4 §² Utöver vad som föreskrivs i 1 kap. 3 § utlänningslagen (1989:529) är nedan angivna utlänningar undantagna från kravet på visering.

1. Medborgare i Amerikas förenta stater, Andorra, Argentina, Australien, Bolivia, Brasilien, Brunei, Bulgarien, Chile, Costa Rica, Cypern, El Salvador, Ecuador, Estland, Guatemala, Honduras, Israel, Japan, Kanada, Kroatien, Lettland, Litauen, Malaysia, Malta, Mexico, Monaco, Nicaragua, Nya Zeeland, Panama, Paraguay, Polen, Republiken Korea, Rumänien, San Marino, Singapore, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Ungern, Uruguay eller Venezuela, om de har hemlandspass.

2. Medborgare i Storbritannien ("British citizen") som har hemlandspass eller den som innehar ett med "British passport" betecknat hemlandspass eller ett av behörig myndighet utfärdat identitetskort, där medborgarskapet är angivet som "British citizen" eller "British National Overseas" (BNO) och som gäller för inresa i Storbritannien.

3. Medborgare i Belgien, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Liechtenstein, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Schweiz, Spanien, Tyskland eller Österrike, om de har hemlandspass eller ett identitetskort som är utfärdat av en behörig myndighet i hemlandet.

4. Medborgare i Kina som innehar hemlandspass med beteckningen "Hong Kong Special Administrative Region" eller "Região Administrativa Especial de Macau".

5. Medborgare i något av de länder som anges i 1–3 om de finns upptagna i ett kollektivpass som har utfärdats av en behörig myndighet i hemlandet.

6. Innehavare av resedokument som har utfärdats dels i enlighet med överenskommelsen den 15 oktober 1946 angående utställande av resedokument för flyktingar eller konventionen den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning eller konventionen den 23 november 1957 angående flyktingar som är sjömän, dels av en svensk myndighet eller av en myndighet i ett land som tillträtt och i förhållande till Sverige tillämpar den europeiska

¹ Förordningen omtryckt 1995:254.

² Senaste lydelse 2002:686.

konventionen den 20 april 1959 om upphävande av passviseringstvånget för flyktingar.

7. Flyktingar eller statslösa personer som är upptagna i ett svenskt kollektivpass eller i ett kollektivpass som har utfärdats dels av en myndighet i ett land som har tillträtt och i förhållande till Sverige tillämpar artikel 13 i den europeiska överenskommelsen den 16 december 1961 om ungdomars resor på kollektivpass, dels enligt överenskommelsen och den av Sverige avgivna deklARATIONEN ÖVER NÄMND A ARTIKEL.

8. De som innehar Förenta nationernas "laissez passer" och ett intyg om att de färdas i tjänsten som är utfärdat av FN eller något av dess fackorgan eller underordnade organ.

9. De som innehar Europeiska gemenskapernas "laissez passer".

10. Innehavare av vaticanpass.

11. Medborgare i Filippinerna, Makedonien (tidigare jugoslaviska republiken Makedonien), Thailand eller Turkiet som har diplomatpass eller tjänstepass.

12. Besättningsmän i tjänst på luftfartyg som innehar ett flygcertifikat eller ett certifikat för flygbesättning, så länge som de inte lämnar

- flygplatsen för mellanlandningen, eller
- flygplatsen på bestämmelseorten, eller
- den kommun där flygplatsen ligger, eller
- flygplatsen annat än för att bege sig till en annan flygplats på en Schengenstats territorium.

13. Utlänningar som avses i 3 kap. 4 a § eller i 5 kap. 8 §.

14. Personal tillhörande en främmande stats militära styrka som innehar en militär identitetshandling och som besöker Sverige inom ramen för samarbetet Partnerskap för fred.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

På regeringens vägnar

ANNA LINDH

Dan Sandberg
(Utrikesdepartementet)